

Ініціатива щодо термінового відтворення виставки Едварда Красінського в Луцьку

Простори звертаються до державних установ та закладів культури Польщі та України з пропозицією *негайно* розпочати роботу над відтворенням луцької виставки Едварда Красінського.

Едвард Красінський (1925-2004) – один з ключових представників концептуального мистецтва у Польщі, народжений у (тоді польському) Луцьку. У 1995 році 70-річний Красінський, вже всесвітньовідомий художник та класик польського мистецтва, відкрив персональну виставку в Луцьку, місті свого дитинства. Експозиція мала назву «Нарешті в Луцьку». Об'єктивні умови міста у 1990-х були такими, що цій виставці бракувало належного культурного контексту, масової та професійної рецепції.

Сьогодні редакція Просторів звертається до Міністерства закордонних справ Польщі, Міністерства культури та національної спадщини Польщі та Луцької міської ради, а також до Луцького художнього музею та [Інституту Авангарду у Варшаві](#) й Майстерні Едварда Красінського з пропозицією *без зволікань* узятися до відтворення луцької виставки, адже [відповідний контекст](#) для неї нарешті з'явився.

Зі [спогадів](#) Стефана Шидловського:

«Ще за три роки до 70-ліття Едзьо почав планувати виставку в рідному Луцьку. Відомий фотохудожник Тадеуш Рольке, приятель Едварда, поїхав до Луцька. Українські художники та влада були в захопленні від ідеї. Спочатку виставка мала пройти в обласному музеї, але згодом Рольке вирішив провести її в Замку Любарта. До Луцька їхали автобусом туристичного бюро «Калінка». Серед присутніх була дружина Анка Пташковська, яка жила в Парижі й мала там свою галерею, та донька Пауліна. Виставка в Луцьку відбулась 3 березня 1995 року, вона повинна була стати поверненням Едварда у своїх спогадах до дитинства. Красінський побачив інший Луцьк. Там, де мала бути річка, була вулиця. Як виявилось, після війни річку засипали. Між старими будинками з'явилися нові. Із старих та нових лущилася фарба. Красінський всюди бачив блакить, в обрамлені вікон, дверей та дахів. Ще здалеку Едзьо побачив мури замку, але вони виглядали не так, як до війни. Едзьо був розчарований».